

EXPUNERE DE MOTIVE

<p>Secțiunea 1 Titlul actului normativ</p> <p>LEGE privind protecția și promovarea drepturilor fundamentale ale copiilor cetățeni români domiciliati sau cu reședința în străinătate (Legea Pia)</p>
<p>Secțiunea a 2-a Motivul emiterii prezentului act normativ</p>

<p>2.1 Sursa proiectului</p>	<p>Inițiativă: Deputat Anamaria Gavrilă, Partidul Oamenilor Tineri (POT)</p>
-------------------------------------	---

<p>2.2 Descrierea situației actuale</p>	<p>Considerând proliferarea migrației forței de muncă românești în afara granițelor țării, se evidențiază cu regret o realitate îngrijorătoare: un număr semnificativ de copii români se confruntă cu situații vulnerabile pe teritoriul altor state, fiind expuși riscurilor de exploatare, abuz sau neglijență și inclusiv de alienare față de familie, identitate națională și implicit față de statul de origine.</p> <p>Absența unui cadru legislativ specific, care să reglementeze și să delimiteze rolul și sfera de intervenție a statului român, poate conduce la interpretări divergente și poate impacta negativ eficiența protecției necesare a minorilor cetățeni români aflați în străinătate.</p> <p>În acest context, considerăm necesară elaborarea unei legislații specifice, care să reglementeze în mod clar rolul și intervenția statului român în vederea protecției eficiente a copiilor români, aflați în situații vulnerabile pe teritoriul altor state.</p> <p>Considerăm o prioritate ca statul să depună eforturi active pentru a proteja copiii cetățeni români din străinătate împotriva oricăror forme de abuz și pentru a menține familiile împreună.</p> <p>Referințe: Eglantyne Jebb a conceput și a promovat adoptarea, în 1924, de către Liga Națiunilor (astăzi, Organizația Națiunilor Unite) a <i>Declarației Drepturilor Copilului</i>, primul document internațional prin care comunitatea internațională a afirmat urgența protecției</p>
--	--

copiilor împotriva abuzurilor și neglijenței, cerând statelor membre să-și asume responsabilitatea și să aloce resurse în acest sens.

Această Declarație, alături de forma sa extinsă din 1959, reprezintă sursele de inspirație folosite la redactarea Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 1989.

Conform prevederilor Convenției, „*copilul trebuie tratat cu respect, iar statul este obligat să îi asigure cele mai bune condiții de dezvoltare, să respecte drepturile copilului și normele de protecție a copilului*”

Statul român are obligația de a proteja toți copiii cetățeni români, indiferent de locul unde se află. Această obligație decurge atât din Constituția României, cât și din Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului sau din alte norme internaționale.

Observăm că prelungirea perioadei de plasament generează riscul de adopție mascată, care chiar dacă nu îmbracă forma juridică cerută de Convenția de la Haga (1993), produce efecte similare inclusiv prin faptul că drepturile și îndatoririle părintelui față de copilul său firesc încetează, fiind transferate *del plano*, familiei substitutive.

Nevoia instituirii unor astfel de prevederi a apărut în contextul în care legislația română actuală nu oferă suficiente garanții pentru prevenirea adoptării mascate a copiilor români în străinătate, considerând necesar un cadru legal specific, elaborat cu respectarea Constituției României, a principiilor Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului și a dispozițiilor Convenției

Cadrul normativ actual la nivel constituțional reglementează protecția statului român de care trebuie să se bucure cetățenii români astfel cum rezultă din Constituția României, în cadrul dispozițiilor titlului "Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale", capitolul "Dispoziții comune", în secțiunea 1 "Cetățenii români în străinătate" (art. 17).

Articolul 17 "Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelorora ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară."

Constituția României consacră de asemenea principiul fundamental al protecției statului român de care trebuie să se bucure cetățenii români. Acest principiu este prevăzut și în articolul 49, alineatul (1), care stipulează că "**Cetățenii români au, în afara țării, protecția statului român**".

Prin dispozițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, articolul 3 prevede ca beneficiile legii sunt aplicabile și copiilor români aflați în străinătate.

Articolul 3

"De dispozițiile prezentei legi beneficiază:

(...)

b) copiii cetățeni români aflați în străinătate;"

Cadrul normativ actual, deși evocă principiul protecției statului român față de copiii cetățeni români, aflați în străinătate, nu oferă o reglementare detaliată a modului în care acesta se aplică în practică. Lipsa unei reglementări specifice poate genera interpretări diferite și poate afecta eficiența protecției oferite cetățenilor români în străinătate.

Îngrijorarea noastră are în vedere situațiile în care numeroși copii cetățeni români, aflați în străinătate cu familiile lor, încadrați ca fiind în situații de risc, au ajuns să fie plasați în afara familiei, fie în centre de instituționalizare, fie la familii de plasament, fără însă ca statul român să cunoască nevoile acestora și fără a se asigura că plasamentul este de scurtă durată sau este transformat într-unul de lungă durată, timp în care copilul pierde legătura de atașament cu familia naturală, cultura, identitatea sa și implicit cu statul de origine. Acest fapt putând genera forma unei adopții mascate, încălcând astfel drepturile copilului, ale familiei și ale statului de origine prin eludarea dispozițiilor Convenției privind protecția copilului și cooperarea în cazul adopțiilor interstatuale (semnată la Haga la 29 mai 1993)

Totodată, împrejurările și mărturiile copiilor români din străinătate, precum și ale familiilor acestora, ridică suspiciuni cu privire la nerespectarea deplină a drepturilor lor.

Există indicii că o parte dintre copiii aflați în centre de instituționalizare sau familii de plasament, nu se bucură de protecția tuturor drepturilor, fiindu-le interzis să vorbească în limba maternă, să comunice cu părinții, cu familia extinsă sau cu autoritățile statului de origine ori să aibă acces la cultura și identitatea lor națională.

Acest proces de devalorizare sau abandonare a culturii conduce către o alienare față familie, identitate națională și față de statul de origine.

În multe cazuri de instituționalizare a copiilor români în străinătate s-a observat existența unor practici prin care copiii care au fost instituționalizați împreună cu frații sau surorile lor, nu au beneficiat de un plasament prin care să li se asigure conviețuirea cât mai aproape unul de celălalt ci, s-au adoptat măsuri de separarea acestora cât mai departe cu putință.

Trebuie evidențiat principiul priorității familiei de origine și dreptul minorilor de a interacționa cu rudele lor, incluzând în mod expres frații sau surorile.

Cercetările au reliefat mai multe cazuri printre care, cazuri cunoscute publicului larg:

Exemplificare:

Cazul Piei, care a scos la iveală probleme grave legate de sistemul de protecție a copilului din Germania. Pe scurt, Seiler Sophia Pia, o fetiță de naționalitate română, născută în 6 noiembrie 2013, a fost luată în martie 2021, din sala de clasă de către funcționarii Serviciului german de asistență Socială, după ce mama ei a fost acuzată că o abuzează

prin simplul fapt că fetița prezenta un atașament profund față de mamă.

Din mărturiile mamei sunt evidențiate probleme substanțiale în procedurile de plasament din străinătate, proceduri care încalcă drepturile fundamentale ale copilului.

"În disputele privind custodia copiilor din Germania, copiii sunt în mod repetat luați de la mame, deoarece birourile de asistență pentru tineri și tribunalele de familie invocă o teorie învechită: teoria relației simbiotice mamă-copil. Mamele sunt acuzate de faptul că legătura mamă-copil este de obicei prea strânsă și dăunează copilului."

"Știi că îți poate fi luat copilul pentru că îl iubești prea mult, pentru că ești în conflict cu soțul tău, victimă a violenței sau pur și simplu pentru că a fost „găsit” un motiv de către serviciile sociale?"

Plasarea unui copil este din ce în ce mai frecvent decisă de către instanțe din motive care nu au nicio legătură cu pericolul, iar foarte mulți copii sunt îndepărtați din familia lor iubitoare și grijulie."

Cazul Herminei Gheorghe care a pierdut custodia fiului ei, William, în 2014, după ce a suferit o cădere psihică în urma decesului primului ei fiu. Prin pierderea custodiei autoritățile daneze au decis că William este în pericol în grija mamei sale și l-au plasat în plasament la o familie daneză.

Un caz alarmant care atrage atenția asupra situației unui copil, cetățean român, care se află în plasament și căruia îi sunt încălcate următoarele drepturi fundamentale:

Dreptul la libera circulație și ședere: Copilului i se refuză posibilitatea de a vizita țara sa de origine, România.

Dreptul la identitate: Copilului i se limitează accesul la elemente esențiale ale identității sale, precum limba maternă și cultura națională.

Dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele, precum și cu alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături.

Articolul 9 al Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului prevede în mod specific *„că un copil nu va fi separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția cazului în care autoritățile competente supuse controlului judiciar stabilesc ... că o astfel de separare este în interesul superior al copilului”*.

Considerând că principiul interesului superior al copilului este invocat ca fundament al deciziilor de protecție, este îngrijorător că, în anumite cazuri, aplicarea sa poate duce la încălcări grave ale drepturilor fundamentale ale copilului, inclusiv dreptul la identitate și la liberă circulație în țara sa.

După cum se poate observa, nu este exclus ca plasarea copilului în afara casei să conducă la împiedicarea exercitării dreptului său la liberă circulație în țara sa, iar limitarea accesului la familie, prieteni,

	<p>comunitate și la reperele culturale și istorice proprii poate avea un impact profund, asupra sentimentului de identitate și apartenență al copilului.</p> <p>O mărturie în acest sens se regăsește în articolul 3 (2) din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care garantează dreptul fundamental al fiecărei persoane de a intra pe teritoriul statului al cărui cetățean este.</p> <p>Acest drept este o componentă esențială a identității și apartenenței, oferind individului posibilitatea de a se reîntoarce în țara sa de origine, de a se reuni cu familia și prietenii, de a participa la viața socială și politică și de a beneficia de protecția consulară.</p> <p><i>Articolul 3 (2) "Nimeni nu poate fi privat de dreptul de a intra pe teritoriul statului al cărui cetățean este."</i></p>
<p>2.2 Schimbări preconizate</p>	<p>Legea are ca scop principal asigurarea protecției copiilor români aflați în străinătate, oferind un cadru legal clar și transparent pentru intervenția autorităților române în situații de risc sau vulnerabilitate.</p> <p>Viziune asupra schimbărilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Consolidarea rolului statului român în identificarea; sprijinirea și protejarea mai eficientă a minorilor aflați în situații de risc în străinătate; - De asemenea unui atașat pe probleme de protecție a copilului în cadrul fiecărei ambasade sau consulat al României; - Monitorizarea situației minorilor români din țara de reședință; - Identificarea și semnalarea cazurilor de minori aflați în situații de risc; - Colaborare sporită cu autoritățile străine pentru facilitarea repatrierii copiilor, cetățeni români; - Cooperare cu autoritățile locale pentru a identifica și evalua situația minorului; - Luarea măsurilor necesare pentru protecția drepturilor fundamentale ale minorului; - Implicare în cazurile de plasament ale minorilor cetățeni români aflați în situații de risc în străinătate; - Reunificați, cât mai repede posibil, a copiilor plasați în afara casei cu familia de care au fost separați. <p>Proiectul de lege are ca scop principal consolidarea rolului statului român în apărarea drepturilor și intereselor minorilor, introducând îmbunătățiri în procedurile deja existente, menite să le eficientizeze</p>

și să clarifice puncte care în practică fie au prezentat lacune, fie au generat interpretări contradictorii.

Analiza de compatibilitate

Constituția României

Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată;

Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului asumată și de România prin adoptarea Legii nr. 18/1990 pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului (publicată în Monitorul Oficial nr. 314 din 13 iunie 2001);

Regulamentul(UE) 2019/1111 al Consiliului. din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii.

Proiectul de lege este în concordanță cu Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului, care stabilește principiile fundamentale ale protecției copilului, inclusiv:

Dreptul la viață, supraviețuire și dezvoltare;

Dreptul de a fi protejat de violență, abuz și neglijare;

Dreptul la participare;

Dreptul la o familie;

Dreptul la identitate;

Proiectul de lege este compatibil cu alte instrumente internaționale relevante în domeniul protecției copilului, precum:

Protocol Opțional la Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului adoptat la New York, în decembrie 2011, privind procedura comunicărilor, care va permite copiilor sau reprezentanților acestora să depună plângeri individuale pentru încălcarea drepturilor copiilor. România a semnat Protocolul în 13 iunie 2012 intrând în vigoare la 14 aprilie 2014;

Convenția privind protecția copilului și cooperarea în cazul adopțiilor interstatale (semnată la Haga la 29 mai 1993);

Convenția europeană din 25 ianuarie 1996 a Consiliului Europei privind exercitarea drepturilor copilului.

Studii de referință care ilustrează consecințele emoționale și comportamentale ale plasamentului instituțional:

Ismayilova, L., Claypool, E. & Heidorn, E. Trauma separării: impactul social și emoțional al instituționalizării asupra copiilor într-o țară post-sovietică. *BMC Public Health* 23 , 366 (2023) <https://rdcu.be/dyp23>

Manzo Chávez, MdC (2021). Impactul psihologic emoțional al instituționalizării asupra copiilor și adolescenților timpurii. În: Barcelata Eguiarte, BE, Suárez Brito, P. (eds) *Child and Adolescent Development in Risky Adverse Contexts*. Springer, Cham.

Proiectul de Intervenție Timpurie București- Bucharest Early Intervention (BEIP)

The Effects of Early Institutionalization on Emotional Face-Processing: Evidence for Sparing via an Experience-Dependent Mechanism <https://doi.org/10.1111/bjdp.12185>

<p>3. Alte informații</p>	<p>Intervenția legislativă de urgență are ca primise următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - situația de dificultate în care se află copiii instituționalizați în străinătate. Fiecare zi petrecută de un copil într-un centru străin înseamnă o îndepărtare de familia sa și familia extinsă, de țară, de cultura și de drepturile și libertățile lui; - copiii români se confruntă cu situații vulnerabile pe teritoriul altor state, fiind expuși riscurilor de exploatare, abuz sau neglijență și inclusiv de alienare față de familie, identitate națională; - copiii români se confruntă cu situații vulnerabile, mulți dintre ei având mărturisiri îngrozitoare despre ce se întâmplă în aceste centre pentru că statele care îi rețin în aceste centre nu sunt responsabili pentru ei; - având în vedere lipsa cadrului legal specific pentru situațiile în care copiii aflați în acest situații nu pot să fie apărați de statul al căror cetățeni sunt și în acest caz părinții pot suferi mari traume alături de copiii care le sunt luați din custodie; - observând necorelări normative, care au adus atingere cetățenilor români, care au stat instituționalizați sau în plasament, și care ajung să se întindă ca perioadă la ani de zile până ce instanțele competente din țările unde părinții își stabiliseră ședința au decis ca aceștia să revină în familie (adopte mascată); - ținând cont de faptul că în lipsa unor măsuri legislative luate în regim de urgență există pericolul ca părinții, cât și copiii să sufere traume foarte mari cauzate de alienare ; - interesul general al copilului este prioritar și statul român este obligat să acționeze prin toate procedurile instituite în cadrul acestui proiect normativ pentru a-i asigura reunificarea cu familia într-un timp cât mai scurt.
----------------------------------	---

<p align="center">Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Impactul macroeconomic</p>	
<p>1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat</p>	
<p>2. Impactul asupra mediului de afaceri</p>	
<p>3. Impactul social</p>	
<p>4. Impactul asupra mediului</p>	

5. Alte informații	-
--------------------	---

Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
	2023	2024	2025	2026	2027	
1.. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul nu se referă la acest subiect
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	-
6. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind	Proiectul nu se referă la acest subiect

procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Este necesar avizul Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse Ministerului Afacerilor Externe Consiliului Legislativ și al Consiliul Economic și Social.
6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul nu se referă la acest subiect
3. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul Legea privind protecția și promovarea drepturilor fundamentale ale copiilor cetățeni români domiciliați sau cu reședința în străinătate (Legea Pia), pe care îl înaintăm către Parlament pentru dezbateră și adoptare.

Inițiator:

Deputat Anamaria Gavrilă, neafiliat _____

LEGE

privind protecția și promovarea drepturilor fundamentale ale copiilor cetățeni români
domiciliați sau cu reședința în străinătate
(*Legea Pia*)

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I
Dispoziții generale**Secțiunea 1 - Obiectul legii****Art. 1**

Prezenta lege are ca obiect stabilirea cadrului legal pentru protejarea drepturilor copiilor cetățeni români în cadrul procedurilor de instituționalizare sau plasament forțat în străinătate.

Secțiunea a 2 - a - Semnificația unor termeni**Art. 2**

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

- a) copil - persoana fizică cu vârsta sub 18 ani, cetățean român cu domiciliul sau reședința în străinătate și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii;
- b) instituționalizare - plasarea copilului într-o instituție de protecție specială din străinătate;
- c) plasament - plasarea copilului în grija unei familii substitutive;
- d) familie substitutivă din străinătate - persoana sau persoane cetățean/cetățeni străin/străini în grija căruia/cărora este plasat copilul cetățean român, altele decât părintele sau familia extinsă;
- e) familia extinsă - persoana sau familia copilului formată din rude până la gradul al IV-le, precum și alte persoane cu care copilul are o legătură de rudenie altele decât cele până la gradul al IV-lea inclusiv, afini, cunoștințe sau prieteni ai familiei ori ai familiei extinse a copilului față de care acesta a dezvoltat relații de atașament sau alături de care s-a bucurat de viața de familie;
- f) stat de origine - statul în care copilul deține cetățenia;
- g) autoritate centrală: Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;
- h) repatriere: procedura prin care un copil cetățean român este adus înapoi în România din străinătate;
- i) adopție ilegală - procedura prin care un copil separat forțat de familia sa este plasat într-o familie substitutivă pentru o perioadă nedeterminată, cu scopul înstrăinării parentale prin integrarea acestuia într-un nou mediu familial prin nesocotirea dispozițiilor legale internaționale privitoare la adopție.

CAPITOLUL II Principii fundamentale

Art. 3

Protejarea interesului superior al copilului este principiul fundamental care stă la baza prezentei legi.

Art. 4

Copiii se bucură de toate drepturile fundamentale inerente persoanei umane, fără a prejudicia protecția deplină prevăzută de prezenta lege, asigurându-li-se prin lege sau prin alte mijloace, toate oportunitățile și facilitățile, în vederea dezvoltării lor fizice, psihice, morale, spirituale și sociale, în condiții de libertate și demnitate.

Art. 5

Este de datoria familiei, comunității, societății în general și a autorităților publice să asigure copiii, cu prioritate absolută, realizarea drepturilor referitoare la viață, sănătate, hrană, educație, sport, timp liber, cultură, limbă, identitate, demnitate, respect, libertate și conviețuire cu familia naturală.

Art. 6

Nici interesul părinților și nici cel al statului nu poate fi considerat singurul interes relevant pentru satisfacerea drepturilor copilului. Copilul trebuie să fie în centrul atenției, interesele lui fiind cele mai importante și trebuie să îi fie respectate și protejate.

CAPITOLUL III Măsuri de protecție

Secțiunea 1 - Obligația statului român

Art. 7

Statul român are obligația de a proteja copiii români, indiferent de locul unde se află.

Art. 8

Statul român este obligat să dezvolte și să implementeze programe specifice de pregătire și sprijin pentru reintegrarea copiilor cetățeni români în statul de origine.

Art. 9

Statul român, prin autoritățile competente, realizează periodic o evidență a situației copiilor cetățeni români aflați în plasament la familii substitutive sau instituționalizați în centre de protecție din străinătate, în vederea identificării nevoilor acestora și planificarea intervențiilor necesare.

Art. 10

Pentru a asigura transmiterea și actualizarea informațiilor privind copiii cetățeni români aflați în procedura de instituționalizare, statul român va colabora cu autoritățile competente ale statului în care se află copilul precum și cu orice alte persoane sau organisme acreditate, relevante.

Art. 11

Evidența prevăzută la art. 9 va cuprinde următoarele informații: numele copilului, data și locul nașterii, datele de contact ale părinților sau ale altor persoane responsabile, informații privind instituția de plasament sau familia substitutivă din străinătate în care se află copilul, precum și orice alte informații relevante pentru monitorizarea și sprijinirea copilului.

Secțiunea a 2-a - Intervenția statului român în străinătate cauzele ce privesc măsurile de protecție a copiilor cetățeni români

Art.12

În cazul în care se solicită instituționalizarea sau plasamentul la familia substitutivă a unui copil cetățean român în străinătate, statul român prin autoritățile competente va evalua cu atenție toate circumstanțele, ținând cont de interesul superior al copilului și de principiile fundamentale prevăzute de prezenta lege.

Art.13

Statul român are obligația de a acționa prin toate mijloacele legale, în vederea prevenirii și încetării instituționalizării sau plasamentului la familii substitutive din străinătate a copiilor cetățeni români, în următoarele situații:

- a) când există alternative adecvate interesului superior al copilului în statul de origine, precum plasarea copilului în familia extinsă a acestuia sau în plasament autorizat;
- b) când copilul este sau riscă să fie supus înstrăinării parentale de către autoritățile străine prin împiedicarea familiei naturale de a-și exercita autoritatea părintească pentru o perioadă mai mare de 6 luni;
- c) în toate cazurile în care copilul este împiedicat să își exercite drepturile prevăzute la art.4-5 din prezenta lege precum și a drepturilor conferite de Convenția Organizație Națiunilor Unite cu privire la drepturile copiilor;
- d) când există riscul ca instituționalizarea sau plasamentul la familia substitutivă din străinătate să devină o adopție ilegală;
- e) când procedura conține neconcordanțe față de pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului și drepturile privind protecția copiilor la care România este parte;
- f) când competența aparține exclusiv instanțelor române.

Art.14

În toate cazurile în care autoritățile străine de la reședința copilului vor considera necesară măsura instituționalizării sau a plasamentului la familia substitutivă din străinătate, statul român va întreprinde demersuri pentru a obține prioritate deplină pentru protecția specială a copilului în scopul stabilirii circumstanțelor plasamentului în următoarea ordine:

- a) plasarea în familia extinsă a copilului;
- b) plasament la un asistent maternal în statul de origine;
- c) plasarea în statul de origine la un serviciu de tip rezidențial licențiat în condițiile legii.

Art.15

În etapa cea mai timpurie a procedurii, statul român va solicita autorităților competente din străinătate să-i comunice informații care să includă cel puțin un raport privind copilul, împreună cu motivele plasamentului sau ale îngrijirii propuse, durata preconizată a plasamentului la familia substitutivă din străinătate sau a instituționalizării, completate de orice alte informații pe care le-ar putea considera pertinente, cum ar fi eventuala supraveghere preconizată a măsurii, organizarea contactelor cu părinții, alte rude sau alte persoane cu care copilul are o relație strânsă și de atașament.

Art.17

În cazul în care în statul membru în care copilul își are reședința obișnuită se preconizează pronunțarea unei hotărâri privind instituționalizarea copilului cetățean român într-un centru de protecție sau plasarea în grija unei familii substitutive din străinătate, statul român, din oficiu sau la cererea părinților, a reprezentantului legal sau a oricărei părți interesate, va iniția și alege proceduri pentru a interveni în proces în interesul copilului.

Art.18

Instanța sau autoritatea competentă străină vor fi informate cu precădere despre legăturile strânse ale copilului cu statul de origine sau cu familia extinsă când aceasta există, oricâte ori pot avea o relevanță juridică în cadrul procedurii de plasament a copilului cetățean român.

Art.19

În legătură cu măsurile de instituționalizare sau plasament ce privesc copilul cetățean român din străinătate, statul român va informa în prealabil familia extinsă a copilului despre posibilitatea de a-l lua în grija sa.

CAPITOLUL IV Autoritățile competente și Atribuții**Secțiunea 1 -Denumirea și desemnarea autorităților competente****Art.20**

În baza prezentei legi, autoritățile române competente pentru protecția drepturilor fundamentale ale copilului cetățean român în străinătate, sunt:

- a) Ministerul Afacerilor Externe;
- b) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;

Art.21

Autoritatea centrală competentă pentru implementarea și aplicarea prezentei legi este Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

Art.22

În statele unde există o comunitate semnificativă de cetățeni români, statul român va desemna un reprezentant atașat pe probleme de protecție a copilului în cadrul fiecărei ambasade sau consulat al României.

Art.23

Criteriile de identificare a comunității de cetățeni români vor fi stabilite de Ministerul Afacerilor Externe în colaborare cu autoritatea centrală competență ținând cont de:

- a) numărul de cetățeni români cu domiciliul, reședința permanentă sau temporară în statul respectiv;
- b) numărul de copii cetățeni români aflați în evidența misiunilor diplomatice și consulare ale României;
- c) existența unor probleme specifice legate de protecția copilului în statul respectiv care afectează drepturile copilul cetățean român.

Art.24

Reprezentantul atașat pe probleme de protecție a copilului va fi numit prin ordin al ministrului afacerilor externe la propunerea autorității centrale.

Secțiunea a 2 - a - Atribuțiile reprezentantului atașat pe probleme de protecție a copilului cetățean român**Art.25**

Reprezentantul atașat pe probleme de protecție a copilului, singur sau în colaborare cu autoritatea centrală are următoarele atribuții:

- a) monitorizarea situației copiilor cetățeni români aflați pe teritoriul statului de reședință;

- b) asigurarea accesului la asistență consulară a copilului cetățean român, inclusiv informarea și sprijinul în cazul încălcării drepturilor fundamentale ale acestuia;
- c) oferirea de informații și consultanță cetățenilor români cu privire la legislația și procedurile din statul respectiv în materia protecției copilului;
- d) identificarea și semnalarea cazurilor de copii aflați în una din situațiile la care se referă lit.b)-d) ale art.13;
- e) reprezentarea legală a copilului, atunci când este necesar;
- f) colaborarea cu autoritățile locale străine în vederea protejării drepturilor și intereselor copilului cetățean român;
- g) sprijinirea autorității centrale competente în materia protecției copilului în realizarea procedurilor de repatriere a copilului cetățean român;
- h) sesizarea autorității centrale cu privire la copiii cetățeni români aflați în străinătate care, din orice motive se află în procedura de instituționalizare sau plasament la familia substitutivă din străinătate.

Secțiunea a 3-a - Atribuțiile autorității centrale

Art.26

Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse în calitate de autoritate centrală singur sau în colaborare cu reprezentantul atașat pe probleme de protecție a copilului cetățean român din cadrul misiunilor diplomatice și consulare ale României în străinătate are următoarele atribuții:

- a) elaborează și implementează strategii și programe de dezinstituționalizare a copiilor cetățeni români aflați în străinătate;
- b) identifică și evaluează nevoile specifice ale copiilor cetățeni români aflați în instituții de protecție socială din străinătate sau în plasament la familii substitutive din străinătate;
- c) exercită toate atribuțiile statului român prevăzute în prezenta lege;
- d) sprijină autoritățile străine competente în vederea dezinstituționalizării copiilor cetățeni români;
- e) inițiază și coordonează procedura de repatriere a copiilor cetățeni români;
- f) monitorizează și evaluează eficiența programelor de dezinstituționalizare și repatriere a copiilor cetățeni români;

CAPITOLUL V

Termenele

Art.27

În procedurile privind măsurile de protecție a copiilor cetățeni români aflați în străinătate statul este obligat să acționeze cu rapiditate.

Art.28

Autoritățile competente sesizate cu una din situațiile prevăzute de prezenta lege în legătură cu instituționalizarea sau plasarea la familia substitutivă din străinătate a unui copil cetățean român vor informa imediat, în termen de 48 de ore, familia extinsă a copilului despre posibilitatea de a-l lua în grija sa.

Art.29

Reprezentantul atașat pe probleme de protecție a copilului va transmite în termen de 5 zile o informare detaliată către autoritatea centrală cu privire la situația copilului.

Art.30

Autoritatea centrală va evalua de urgență, dar nu mai târziu de 10 zile, situația copilului. În termen de 15 zile de la finalizarea evaluării, va iniția procedurile legale necesare pentru a se opune, dacă este

cazul, instituționalizării sau plasamentului copilului în străinătate în concordanță cu principiile fundamentale prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL VI **Cooperarea Internațională**

Art. 31

În vederea aplicării prevederilor prezentei legi se vor încheia tratate necesare cu statele sau cu autoritățile statelor vizate, pe baza propunerilor Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse și ale Ministerului Afacerilor Externe, precum și a altor instituții interesate.

CAPITOLUL VII **Răspunderea juridică și sancțiuni**

Secțiunea 1 - Persoane responsabile

Art.32

Responsabilitatea pentru respectarea dispozițiilor prezentei legi revine autorităților române competente pentru protecția drepturilor fundamentale ale copilului cetățean român în străinătate.

Art.33

Autoritățile române competente pentru protecția drepturilor fundamentale ale copilului cetățean român în străinătate în temeiul prezentei legi, sunt:

- a) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse ca autoritate centrală desemnată;
- c) Ministerului Afacerilor Externe prin misiunile diplomatice și consulare ale României în străinătate;

Secțiunea a 2-a - Sancțiuni

Art.34

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 la 30.000 lei sau cu închisoare contravențională de la o luna la 6 luni următoarele fapte, ale conducătorul autorității publice sau, după caz, ale persoanei desemnate în procedură, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni:

- a) neinformarea familiei extinse a copilului despre posibilitatea de a-l lua în grija sa;
- b) neidentificarea și neșemnalarea cazurilor de copii cetățeni români aflați în situații de înstrăinare parentală prin instituționalizarea sau plasarea la familia substitutivă din străinătate;
- c) nerespectarea procedurii și a termenelor prevăzute de prezenta lege;
- d) neintervenția statului român prin autoritățile competente în situațiile cerute de aceasta lege;
- e) nerespectarea de către autoritatea centrală sau de către reprezentantul atașat pe probleme de protecție a copilului, a atribuțiilor stabilite prin prezenta lege.

CAPITOLUL VIII **Dispoziții tranzitorii și finale**

Art.35

Prevederile prezentei legi se completează cu orice alte reglementări care se referă la drepturile copilului, inclusiv cu prevederile cuprinse în convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

Art.36

Autoritatea centrală este responsabilă cu elaborarea normelor metodologice de aplicare a prezentei legi în termen de 3 luni de la data intrării sale în vigoare.

Art.37

Autoritatea centrală va monitoriza și evalua periodic implementarea prezentei legi și va elabora rapoarte periodice cu privire la rezultatele obținute.

Art.38

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Alfred – Robert Simonis

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Ionel Ciucă

București, 20 februarie 2024